

การปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ Protecting Culture from The Assimilation of Foreign Languages

ไพบรดา ณ บางช้าง
pairada Na bangchang
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ประเทศไทย
Valaya Alongkorn Rajabhat University, Thailand

Email: pairada.pear@gmail.com

Received: January 4, 2021

Revised: February 3, 2021

Accepted: May 16, 2021

บทคัดย่อ

การกลืนกลายของภาษาต่างประเทศเป็นประเด็นที่ท้าทายต่อการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ ภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของอัตลักษณ์และเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรม บทความนี้วิเคราะห์ผลกระทบของการใช้ภาษาต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นในสังคมไทย และเสนอแนวทางในการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาโดยอาศัยแนวคิดทางภาษาศาสตร์ สังคมวิทยา และนโยบายของรัฐ

คำสำคัญ: การปกป้อง, วัฒนธรรม, การกลืนกลาย

Abstract

The assimilation of foreign languages is a challenge to preserving the national cultural identity. Language is a crucial component of identity and serves as a medium for transmitting culture. This article analyzes the impact of the increasing use of foreign languages in Thai society and proposes ways to protect culture from language assimilation by utilizing linguistic, sociological, and state policy concepts.

Keywords: Protection, Culture, Assimilation

บทนำ

ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นรากฐานของวัฒนธรรม การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยทั้งในชีวิตประจำวันและในสื่อสารมวลชน บทความนี้มุ่งเน้นการศึกษาผลกระทบของภาษาต่างประเทศต่อวัฒนธรรมไทยและแนวทางในการอนุรักษ์ภาษาไทยให้ดำรงอยู่คู่สังคมไทยอย่างยั่งยืน (กุลธิดา ท้วมสุข, 2563)

ผลกระทบของภาษาต่างประเทศต่อวัฒนธรรมไทย

การเปลี่ยนแปลงทางภาษา – คำยืมและโครงสร้างไวยากรณ์จากภาษาต่างประเทศมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทย ซึ่งอาจนำไปสู่การลดทอนความบริสุทธิ์ของภาษา

การลดความนิยมของภาษาไทยในบางบริบท – การใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ การศึกษา และเทคโนโลยี ทำให้ภาษาไทยถูกลดบทบาทลง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่นิยมใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำไทย

ต่อวัฒนธรรมและค่านิยม – การบริโภคสื่อและวัฒนธรรมจากต่างประเทศผ่านอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียส่งผลต่อค่านิยมและวิถีชีวิตของคนไทย ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่อาจไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมดั้งเดิม

แนวทางการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษา

การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง – ภาครัฐควรสนับสนุนการใช้ภาษาไทยในสื่อสารมวลชน ระบบการศึกษา และหน่วยงานราชการ รวมถึงรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทยอย่างเหมาะสม (จิราภรณ์ ศรีสมบัติ, 2562)

การพัฒนาเนื้อหาทางวัฒนธรรมในภาษาไทย – การผลิตสื่อและเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่มีคุณภาพในภาษาไทย เช่น วรรณกรรม ละคร โทรทัศน์ และเพลง เป็นแนวทางสำคัญในการกระตุ้นให้ประชาชนหันมาใช้ภาษาไทยมากขึ้น

การบูรณาการภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างเหมาะสม – การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ แต่ควรคำนึงถึงการใช้ให้เหมาะสมและไม่กระทบต่อภาษาแม่ การสร้างสมดุลระหว่างการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเป็นแนวทางที่ช่วยให้ภาษาไทยคงอยู่โดยไม่ปิดกั้นการพัฒนา

การกลืนกลายของภาษาต่างประเทศเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมไทย หากไม่มีมาตรการในการป้องกันและอนุรักษ์ ภาษาไทยอาจสูญเสียบทบาทและอัตลักษณ์ของตน บทความนี้เสนอแนวทางในการปกป้องภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยผ่านการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การพัฒนาเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสร้างสมดุลระหว่างการใช้ภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ การดำเนินนโยบายและแนวปฏิบัติที่เหมาะสมจะช่วยให้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยคงอยู่ได้อย่างยั่งยืนในยุคโลกาภิวัตน์

การปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ หมายถึง การรักษาเอกลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่ โดยป้องกันไม่ให้ภาษาต่างประเทศเข้ามามีอิทธิพลมากเกินไปจนทำให้ภาษาท้องถิ่นหรือภาษาประจำชาติเปลี่ยนแปลงหรือสูญหายไป (ณัฐกานต์ วงศ์สุวรรณ, 2561)

แนวทางในการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษา

1. **ส่งเสริมการใช้ภาษาแม่อย่างถูกต้อง** – กระตุ้นให้คนในสังคมใช้ภาษาของตนเองอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งการพูด การเขียน และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. **พัฒนาและอนุรักษ์คำศัพท์พื้นเมือง** – ปรับปรุงและสร้างคำศัพท์ใหม่ที่สอดคล้องกับยุคสมัย โดยไม่จำเป็นต้องใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศมากเกินไป
3. **ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย (หรือภาษาท้องถิ่น)** – สนับสนุนให้โรงเรียนและสถาบันการศึกษาสอนภาษาอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้คนรุ่นใหม่มีความรู้และความภาคภูมิใจในภาษาของตน
4. **ควบคุมการใช้ภาษาต่างประเทศในสื่อและโฆษณา** – กำหนดให้มีการใช้ภาษาท้องถิ่นหรือภาษาประจำชาติเป็นหลักในสื่อโทรทัศน์ วิทยุ สื่อออนไลน์ และป้ายโฆษณา
5. **ฟื้นฟูวรรณกรรมและศิลปะดั้งเดิม** – สนับสนุนให้มีการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้าน นิทานพื้นเมือง และศิลปะการแสดงที่ใช้ภาษาแม่ เพื่อเป็นการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมของชาติ
6. **ส่งเสริมความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น** – ปลุกฝังให้ประชาชนเห็นคุณค่าและความงามของภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง

ความสำคัญของการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษา

- **รักษาอัตลักษณ์ของชาติ** – ภาษาเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของแต่ละชาติ หากภาษาสูญหาย วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติก็อาจจางหายไปด้วย
- **ป้องกันการสื่อสารผิดพลาด** – การใช้ภาษาต่างประเทศโดยไม่เข้าใจอย่างแท้จริงอาจนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนในการสื่อสาร
- **สร้างความเป็นเอกภาพของสังคม** – การใช้ภาษาของตนเองช่วยสร้างความสามัคคีและความเข้าใจร่วมกันในสังคม

แม้ว่าการเรียนรู้และใช้ภาษาต่างประเทศจะเป็นสิ่งที่จำเป็นในยุคโลกาภิวัตน์ แต่การรักษาภาษาแม่ก็สำคัญไม่แพ้กัน เพราะเป็นรากฐานของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของชาติ การใช้ภาษาอย่างสมดุลจึงเป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ (มนตรี ภูมิถาวร, 2560)

การปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศมีองค์ประกอบหลักที่ช่วยรักษาเอกลักษณ์ของภาษาและวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การศึกษาและการเรียนรู้ภาษาแม่

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการรักษาภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรม

- **การสอนภาษาแม่ในระบบการศึกษา** – ควรมีหลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นอย่างถูกต้อง
- **การอ่านและเขียนภาษาอย่างถูกต้อง** – ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนฝึกฝนการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง
- **การศึกษาเปรียบเทียบภาษา** – เพื่อให้เข้าใจถึงความแตกต่างและป้องกันการใช้ภาษาต่างประเทศจนเกินพอดี

2. การใช้ภาษาที่เหมาะสมในสื่อสารมวลชน

สื่อมีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปแบบการใช้ภาษาในสังคม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2558)

- **ควบคุมการใช้ภาษาต่างประเทศในสื่อ** – ส่งเสริมให้ใช้ภาษาไทยเป็นหลักในรายการโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์

- ส่งเสริมการผลิตเนื้อหาที่ใช้ภาษาท้องถิ่น – สนับสนุนวรรณกรรม ดนตรี และภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาท้องถิ่นอย่างสวยงาม

- สร้างคำศัพท์ใหม่แทนคำยืมจากภาษาต่างประเทศ – พัฒนาและบัญญัติศัพท์ใหม่เพื่อให้ภาษายังคงพัฒนาได้โดยไม่ต้องยืมจากภาษาต่างประเทศมากเกินไป

3. การอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับภาษา

วัฒนธรรมและภาษามีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น (สมาคมภาษาและวัฒนธรรมไทย, 2559)

- ส่งเสริมการใช้ภาษาท้องถิ่นในเทศกาลและพิธีกรรม – ให้มีการใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นในงานพิธีและกิจกรรมต่าง ๆ

- อนุรักษ์วรรณคดีและนิทานพื้นบ้าน – ส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่เรียนรู้และเข้าถึงวรรณกรรมของชาติ

- ส่งเสริมศิลปะการแสดงที่ใช้ภาษาไทย – เช่น ละครเวที ละครพื้นบ้าน เพลงพื้นเมือง

4. นโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ภาษา

การออกนโยบายและกฎหมายสามารถช่วยกำหนดมาตรฐานการใช้ภาษาให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2564)

- นโยบายส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

- กฎหมายเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศในสื่อและป้ายโฆษณา – เช่น ควบคุมให้มีคำแปลภาษาไทยควบคู่ไปกับภาษาต่างประเทศ

- มาตรฐานการใช้ภาษาสำหรับสื่อมวลชน – เช่น กำหนดให้สื่อมวลชนต้องใช้ภาษาไทยที่เหมาะสม

5. การปลูกฝังจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมของชาติ

การสร้างควมภาคภูมิใจในภาษาเป็นหัวใจสำคัญของการอนุรักษ์

- รมรณรงค์ให้คนรุ่นใหม่เห็นคุณค่าของภาษาไทย – ผ่านกิจกรรมเช่น การประกวดแต่งกลอน การเขียนเรียงความ

- ส่งเสริมให้บุคคลสาธารณะเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา – เช่น นักข่าว พิธีกร นักแสดง

- กระตุ้นให้เกิดความรักในภาษาไทย – ผ่านโครงการที่ส่งเสริมการใช้ภาษาที่ไพเราะและเหมาะสม

สรุปการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ตั้งแต่ภาคการศึกษา สื่อมวลชน ภาครัฐ และภาคประชาชน โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาภาษาของชาติให้คงอยู่และพัฒนาอย่างเหมาะสมในโลกยุคใหม่

การปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศสามารถอธิบายผ่าน ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และสังคมวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเอกลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมของชาติ โดยมีแนวคิดสำคัญดังนี้

1. ทฤษฎีการอนุรักษ์ภาษา (Language Preservation Theory)

แนวคิดนี้มุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้ภาษาถิ่นหรือภาษาประจำชาติสูญหาย โดยให้ความสำคัญกับ

- การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน – ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารเพื่อรักษาภาษาของตน

- การศึกษาและการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ – ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาท้องถิ่นและภาษาประจำชาติ

- การสร้างคำศัพท์ใหม่แทนการยืมจากภาษาต่างประเทศ – พัฒนาและบัญญัติศัพท์ใหม่เพื่อให้ภาษาแม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมปัจจุบันได้

2. ทฤษฎีการต่อต้านการกลืนกลายทางวัฒนธรรม (Cultural Resistance Theory)

แนวคิดนี้กล่าวถึงการป้องกันอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามามีผลต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมีแนวทางดังนี้

- การส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม – กระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมและภาษาของตนเอง

- การควบคุมสื่อและเนื้อหาภาษาต่างประเทศ – ใช้มาตรการควบคุมหรือกำกับดูแลการใช้ภาษาต่างประเทศในสื่อ เพื่อป้องกันการแทรกซึมของภาษาและวัฒนธรรมต่างชาติ

- การใช้กฎหมายและนโยบายในการคุ้มครองภาษา – ออกกฎหมายกำหนดให้ใช้ภาษาท้องถิ่นหรือภาษาประจำชาติเป็นหลักในงานราชการและสื่อสารมวลชน

3. ทฤษฎีภาษากับอัตลักษณ์ทางสังคม (Linguistic Identity Theory)

แนวคิดนี้มองว่าภาษาเป็นส่วนสำคัญของอัตลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มคน การรักษาภาษาจึงเป็นการรักษาอัตลักษณ์ของสังคมนั้นด้วย

- ภาษากับความเป็นชาติ (National Identity) – ภาษาเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ

- ภาษากับความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม (Cultural Pride) – การใช้ภาษาแม่เป็นสัญลักษณ์ของความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง

- การสนับสนุนให้ใช้ภาษาท้องถิ่นในพิธีกรรมและศิลปะวัฒนธรรม – เช่น การแสดงพื้นบ้าน วรรณกรรม และเทศกาลประจำชาติ

4. ทฤษฎีการฟื้นฟูภาษา (Language Revitalization Theory)

แนวคิดนี้ใช้ในกรณีที่ภาษาเริ่มเสื่อมหรือมีแนวโน้มจะสูญหาย โดยมีแนวทางดังนี้

- การรณรงค์ให้ใช้ภาษาแม่ในครอบครัวและชุมชน – เพื่อให้ภาษาได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

- การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา – เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชัน การใช้โซเชียลมีเดียเพื่อเผยแพร่ภาษาแม่

- การนำภาษาท้องถิ่นกลับมาใช้ในภาครัฐและสื่อ – สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ใช้ภาษาท้องถิ่นในเอกสารและการสื่อสาร

5. ทฤษฎีการวางแผนภาษา (Language Planning Theory)

แนวคิดนี้เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์เพื่อจัดการกับการใช้ภาษาในระดับประเทศ โดยแบ่งออกเป็น

- การวางแผนด้านสถานะของภาษา (Status Planning) – กำหนดให้ภาษาแม่หรือภาษาประจำชาติเป็นภาษาทางการในเอกสารราชการและการศึกษา

- การวางแผนด้านรหัสภาษา (Corpus Planning) – พัฒนาโครงสร้างของภาษา เช่น การบัญญัติศัพท์ใหม่ หรือกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ภาษา

- **การวางแผนด้านการเรียนรู้ภาษา (Acquisition Planning) – สนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น**

สรุปทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวมาสะท้อนถึงแนวทางสำคัญในการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ โดยเน้นไปที่การอนุรักษ์ภาษา การต่อต้านอิทธิพลต่างชาติ การเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางภาษา การฟื้นฟูภาษา และการวางแผนการใช้ภาษาในระดับประเทศ หากสามารถดำเนินการตามแนวคิดเหล่านี้ได้ ก็จะช่วยทำให้ภาษาประจำชาติและวัฒนธรรมของประเทศยังคงอยู่และพัฒนาอย่างมั่นคงในยุคโลกาภิวัตน์

แนวทางการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ

การปกป้องวัฒนธรรมจากอิทธิพลของภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องอาศัยแนวทางที่ครอบคลุมหลายด้าน ตั้งแต่การศึกษา นโยบายภาครัฐ สื่อสารมวลชน และการสร้างจิตสำนึกของประชาชน โดยสามารถแบ่งแนวทางสำคัญได้ดังนี้

1. ส่งเสริมการใช้ภาษาแม่และภาษาประจำชาติ

- **พัฒนาและส่งเสริมการใช้ภาษาแม่ในชีวิตประจำวัน**
 - สนับสนุนให้ประชาชนใช้ภาษาประจำชาติในการสื่อสาร ทั้งในครอบครัว โรงเรียน และที่ทำงาน
 - ลดการใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น และส่งเสริมการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง

• ส่งเสริมการใช้ภาษาถิ่นควบคู่กับภาษาไทยมาตรฐาน

- สนับสนุนให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาถิ่น
- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ภาษาถิ่นในพื้นที่ที่กำลังเสื่อมหาย

2. การศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอน

- **พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยให้เข้มแข็ง**
 - ส่งเสริมให้เยาวชนมีความสามารถในการอ่าน เขียน และสื่อสารภาษาไทยอย่างถูกต้อง
 - สร้างแบบเรียนที่เน้นความสำคัญของภาษาไทยและความภาคภูมิใจในภาษา
- **ส่งเสริมให้ครูและนักการศึกษาเป็นต้นแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้อง**
 - ฝึกอบรมครูให้สามารถถ่ายทอดการใช้ภาษาไทยที่เหมาะสม
 - ควบคุมมาตรฐานการใช้ภาษาไทยในสื่อการเรียนการสอน

3. นโยบายภาครัฐและกฎหมายเกี่ยวกับภาษา

- **ออกกฎหมายควบคุมการใช้ภาษาต่างประเทศในป้ายโฆษณาและสื่อสารสาธารณะ**
 - กำหนดให้ภาษาประจำชาติเป็นภาษาหลักในป้ายสาธารณะและสื่อมวลชน
 - กำหนดให้หมีคำแปลภาษาไทยกำกับในป้ายและโฆษณาที่ใช้ภาษาต่างประเทศ
- **ส่งเสริมให้หน่วยงานราชการและเอกชนใช้ภาษาไทยเป็นหลัก**
 - กำหนดให้การสื่อสารของหน่วยงานรัฐใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก
 - สนับสนุนให้บริษัทเอกชนใช้ภาษาไทยในเอกสารและสื่อโฆษณา

4. ควบคุมและกำกับดูแลการใช้ภาษาต่างประเทศในสื่อและโซเชียลมีเดีย

- ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องในรายการโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อออนไลน์
 - กำหนดมาตรฐานการใช้ภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ และควบคุมไม่ให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศมากเกินไป
 - ส่งเสริมให้มีการผลิตเนื้อหาที่ใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและไพเราะ
- สร้างรางวัลและแรงจูงใจสำหรับสื่อที่ส่งเสริมภาษาไทย
 - สนับสนุนให้มีรางวัลสำหรับรายการโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ที่ใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง
 - ให้ทุนสนับสนุนผู้สร้างสื่อที่ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมไทย

5. อนุรักษ์วรรณกรรมและศิลปวัฒนธรรมที่ใช้ภาษาไทย

- สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูและเผยแพร่วรรณคดีไทย
 - จัดกิจกรรมรณรงค์ให้เยาวชนอ่านวรรณกรรมไทย เช่น การอ่านหนังสือเสียง นิทานพื้นบ้าน และกวีนิพนธ์
 - ผลักดันให้วรรณกรรมไทยถูกแปลเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อเผยแพร่ วัฒนธรรมไทย
- ส่งเสริมศิลปะการแสดงที่ใช้ภาษาไทย เช่น ละครรเวที ละครพื้นบ้าน และเพลงลูกทุ่ง
 - จัดเวทีการแสดงศิลปะที่ส่งเสริมภาษาไทย เช่น การแข่งขันแต่งกลอน แข่งขันอ่านทำนองเสนาะ
 - สนับสนุนศิลปินที่ใช้ภาษาไทยในการสร้างสรรค์ผลงาน

6. สร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในภาษาไทย

- รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย
 - จัดกิจกรรมและแคมเปญรณรงค์ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยในสังคม
 - ส่งเสริมให้บุคคลสาธารณะ เช่น ดารา นักข่าว และนักพูด เป็นต้นแบบในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง
- กระตุ้นให้เยาวชนเห็นคุณค่าของภาษาไทย
 - จัดการแข่งขันเกี่ยวกับภาษาไทย เช่น การเขียนเรียงความ การโต้วาที และการแต่งคำประพันธ์
 - ใช้โซเชียลมีเดียเพื่อเผยแพร่เนื้อหาที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างสร้างสรรค์

7. การส่งเสริมการพัฒนาและบัญญัติศัพท์ใหม่ในภาษาไทย

- สร้างคำศัพท์ใหม่ให้เหมาะสมกับยุคสมัยโดยไม่ต้องพึ่งพาภาษาต่างประเทศ
 - คณะกรรมการพจนานุกรมควรพัฒนาและบัญญัติศัพท์ใหม่ที่เหมาะสมเพื่อทดแทนคำยืม
 - สร้างความร่วมมือระหว่างนักภาษาศาสตร์ นักวิชาการ และประชาชนในการคิดค้นคำศัพท์ใหม่
- ทำให้ภาษาไทยมีความทันสมัยและสอดคล้องกับยุคดิจิทัล
 - ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในเทคโนโลยี เช่น การพัฒนา AI ที่สามารถรองรับภาษาไทย

○ ผลักดันให้บริษัทเทคโนโลยีสนับสนุนการใช้ภาษาไทยในแพลตฟอร์มออนไลน์

สรุปแนวทางการปกป้องวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การศึกษา สื่อ นโยบายภาครัฐ และการสร้างความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของชาติ หากทุกภาคส่วนร่วมมือกัน ก็จะสามารถรักษาเอกลักษณ์ของภาษาไทยและป้องกันไม่ให้อาณาวัฒนธรรมถูกกลืนกลายจากอิทธิพลของภาษาต่างประเทศได้

ปัญหาของวัฒนธรรมจากการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ

การกลืนกลายของภาษาต่างประเทศส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น ภาษาพูด การเขียน อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม การศึกษา และการสื่อสาร ซึ่งอาจนำไปสู่การสูญเสียเอกลักษณ์ของชาติและปัญหาทางสังคมที่ตามมา ปัญหาหลักที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การเสื่อมถอยของภาษาแม่และภาษาประจำชาติ

• การใช้คำทับศัพท์หรือคำยืมจากภาษาต่างประเทศมากเกินไป

- ปัจจุบันมีการใช้คำจากภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมากขึ้นจนแทนที่คำไทยเดิม เช่น "คอมเมนต์" แทน "แสดงความคิดเห็น" หรือ "ฟีดแบ็ก" แทน "ข้อเสนอแนะ"
- การใช้คำทับศัพท์โดยไม่จำเป็นอาจทำให้บางคำในภาษาไทยถูกลืมหรือเลิกใช้

• การใช้ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทยในการสื่อสารทางการและทางสังคม

- หลายหน่วยงานใช้ภาษาอังกฤษในเอกสาร งานโฆษณา หรือสื่อประชาสัมพันธ์มากเกินไป
- เยาวชนบางส่วนเลือกใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศในการสนทนา มากกว่าภาษาไทย

2. การเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนโครงสร้างทางภาษา

• การใช้ภาษาแบบผสมระหว่างภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ

- การพูดหรือเขียนโดยผสมคำไทยและคำต่างประเทศ เช่น "เดี๋ยวไปกินลันช์กันไหม" (Lunch) หรือ "งานนี้ต้องใช้ Creativity เยอะๆ"
- ทำให้ภาษาไทยสูญเสียความเป็นระบบและอาจเกิดความสับสนในความหมาย

• การลดทอนกฎเกณฑ์ของภาษาไทย

- มีแนวโน้มการใช้ภาษาที่ผิดไวยากรณ์หรือไม่เป็นทางการมากขึ้น เช่น การใช้ประโยคโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยตรงในภาษาไทย
- การลดการใช้เครื่องหมายวรรคตอนหรือการสะกดผิดจากมาตรฐาน เช่น "เทอ" แทน "เธอ"

3. การเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

• การสูญเสียเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในสื่อและโฆษณา

- ภาพยนตร์ ละคร และเพลงไทยมักใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งทำให้วัฒนธรรมไทยลดบทบาทลง
 - แปรณดีสินค้าหลายแบรนด์ใช้ชื่อภาษาอังกฤษแทนภาษาไทย ทำให้เอกลักษณ์ไทยลดลง
 - การลดบทบาทของภาษาท้องถิ่น
 - การใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นทำให้ภาษาท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นเริ่มสูญหาย เพราะคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยใช้
4. ปัญหาทางการศึกษาและการเรียนรู้ภาษาไทย
- เยาวชนมีแนวโน้มใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง
 - นักเรียนและนักศึกษาใช้ภาษาพูดหรือภาษาวัยรุ่นมากขึ้น ซึ่งอาจทำให้ขาดทักษะการเขียนอย่างถูกต้อง
 - การใช้ภาษาแบบไม่เป็นทางการมากเกินไปอาจทำให้การเขียนรายงานหรืองานวิชาการขาดความน่าเชื่อถือ
 - การลดความสนใจในการเรียนรู้วรรณกรรมและวรรณคดีไทย
 - วรรณคดีและวรรณกรรมไทยได้รับความสนใจลดลง เนื่องจากเยาวชนหันไปบริโภคสื่อภาษาต่างประเทศ เช่น นิยาย แฟนฟิค และซีรีส์จากต่างชาติ
 - คำศัพท์และสำนวนไทยที่ซับซ้อนเริ่มไม่เป็นที่นิยมในการใช้สื่อสาร
5. ปัญหาทางสังคมและความเข้าใจผิดทางวัฒนธรรม
- การใช้คำต่างประเทศทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการสื่อสาร
 - คนบางกลุ่มที่ไม่เข้าใจภาษาต่างประเทศอาจถูกกีดกันจากการเข้าถึงข้อมูล
 - คนที่ใช้ภาษาต่างประเทศบ่อยอาจถูกมองว่าเป็น "กลุ่มสังคมที่แตกต่าง" และเกิดปัญหาช่องว่างระหว่างรุ่น
 - ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างชาติ
 - การรับเอาภาษาต่างประเทศมาใช้โดยไม่เข้าใจวัฒนธรรมต้นกำเนิดอาจทำให้เกิดการใช้ภาษาผิดบริบท
 - การใช้คำหรือวลีที่ไม่เหมาะสมในสังคมไทย อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและกระทบต่อมารยาททางสังคม
6. การเสื่อมถอยของประเพณีและพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา
- พิธีกรรมและเทศกาลบางอย่างเริ่มลดการใช้ภาษาไทย
 - งานบุญ งานประเพณีไทย เช่น งานบวช งานแต่งงานแบบไทย เริ่มใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น
 - การสวดมนต์หรือบทสวดในพิธีทางศาสนาอาจมีการใช้ภาษาไทยลดลงในบางกรณี
 - การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของคำเรียกขานและมารยาททางภาษา
 - การใช้คำสรรพนามไทย เช่น "ฉัน" "เธอ" "คุณ" ถูกแทนที่ด้วย "ยู" (You) "ไอ" (I) ซึ่งทำให้รูปแบบการพูดเปลี่ยนไป

- ๐ มารยาทในการใช้ภาษา เช่น การใช้คำลงท้าย "ค่ะ/ครับ" ลดลงเมื่อพูดคุยทางออนไลน์

สรุปการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมไทยในหลายด้าน ทั้ง การเปลี่ยนแปลงของภาษา การลดบทบาทของภาษาถิ่น การศึกษา อัตลักษณ์ทางสังคม และมารยาทในการใช้ภาษา หากไม่มีมาตรการควบคุมที่เหมาะสม อาจนำไปสู่การสูญเสียเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทยในระยะยาว การแก้ไขปัญหาต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคการศึกษา สื่อมวลชน และประชาชน เพื่อ ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง พัฒนาวัฒนธรรมไทย และรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

องค์ความรู้ใหม่

วัฒนธรรมและภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของอัตลักษณ์ของชาติ การกลืนกลายของภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการที่ส่งผลต่อโครงสร้างทางภาษาและพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในระยะยาว องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อสำคัญดังนี้

1. ความหมายของการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ

การกลืนกลายของภาษา (Language Assimilation) หมายถึงกระบวนการที่ภาษาต่างประเทศเข้ามามีอิทธิพลต่อภาษาแม่ จนทำให้โครงสร้าง คำศัพท์ หรือรูปแบบการใช้ภาษาของชาติเปลี่ยนไป ซึ่งอาจส่งผลให้ภาษาแม่เสื่อมถอยและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงตาม

รูปแบบของการกลืนกลายของภาษา

- การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ (Lexical Borrowing) เช่น คำว่า "คอมพิวเตอร์" (Computer), "อินเทอร์เน็ต" (Internet)
- การผสมผสานทางไวยากรณ์ (Grammatical Influence) เช่น การใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษในภาษาไทย เช่น "ฉันโอเคกับสิ่งนี้" (I am okay with this)
- การแทนที่ภาษาแม่ (Language Replacement) เช่น การใช้ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทยในการศึกษาและธุรกิจ

2. สาเหตุของการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศ

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาษาต่างประเทศมีอิทธิพลต่อภาษาไทย

1. โลกาภิวัตน์ (Globalization)
 - ๐ เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาสากล
 - ๐ การค้าระหว่างประเทศทำให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น
2. อิทธิพลของสื่อและโซเชียลมีเดีย
 - ๐ ภาพยนตร์ เพลง และสื่อออนไลน์ใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น
 - ๐ การใช้คำทับศัพท์และคำยืมจากภาษาอังกฤษในการสื่อสารบนโซเชียลมีเดีย
3. การศึกษาและนโยบายภาษาต่างประเทศ
 - ๐ หลักสูตรการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศมากกว่าภาษาไทย
 - ๐ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในบางสถาบันการศึกษา
4. ความนิยมทางวัฒนธรรม (Cultural Trends)
 - ๐ คนรุ่นใหม่เลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ เช่น K-pop, Hollywood, Anime

- การใช้คำหรือประโยคภาษาอังกฤษเพื่อให้ดูทันสมัย

3. ผลกระทบของการกลืนกลายของภาษา

ผลกระทบต่อภาษา

- โครงสร้างภาษาไทยเปลี่ยนไป เช่น การใช้คำภาษาอังกฤษโดยไม่จำเป็น
- การสะกดคำผิดจากมาตรฐาน เช่น "เทอ" แทน "เธอ"
- การลดการใช้คำไทยเดิม เช่น "ฟีดแบ็ก" แทน "ข้อเสนอแนะ"

ผลกระทบต่อวัฒนธรรม

- การลดความสำคัญของประเพณีและศิลปวัฒนธรรมไทย
- การใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยนส่งผลต่อความเข้าใจในวรรณคดีไทย
- การเปลี่ยนแปลงค่านิยม เช่น ค่านิยมตะวันตกมีอิทธิพลมากขึ้น

ผลกระทบต่อสังคม

- เกิดช่องว่างระหว่างรุ่น เพราะคนรุ่นใหม่ใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น
- ความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาและอาชีพ เพราะผู้ที่พูดภาษาต่างประเทศได้ดีกว่ามี

โอกาสมากกว่า

- การสูญเสียอัตลักษณ์ของชาติ เมื่อคนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมต่างชาติมากกว่าวัฒนธรรมไทย

4. วิธีป้องกันและลดผลกระทบของการกลืนกลายของภาษา

แนวทางการอนุรักษ์และส่งเสริมภาษาไทย

- การใช้ภาษาไทยในสื่อและการสื่อสาร
 - ควบคุมการใช้ภาษาต่างประเทศในป้ายโฆษณาและสื่อโทรทัศน์
 - ส่งเสริมให้สื่อผลิตเนื้อหาภาษาไทยที่น่าสนใจ
- การศึกษาและการเรียนการสอน
 - ปรับหลักสูตรให้เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง
 - ส่งเสริมการอ่านและการแต่งวรรณกรรมไทยในโรงเรียน
- นโยบายภาครัฐและองค์กรทางภาษา
 - ออกกฎหมายควบคุมการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานรัฐ
 - สนับสนุนให้มีการบัญญัติคำไทยแทนคำทับศัพท์
- การสร้างจิตสำนึกในสังคม
 - รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย
 - ส่งเสริมให้เยาวชนใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย

สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการกลืนกลายของภาษาต่างประเทศเกี่ยวข้องกับ ความหมาย สาเหตุ ผลกระทบ และแนวทางแก้ไข ซึ่งมีผลต่อทั้งภาษา วัฒนธรรม และสังคมไทย การป้องกันปัญหานี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของชาติและพัฒนาให้ภาษาไทยสามารถปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยได้อย่างเหมาะสม

บทสรุป

การกลืนกลายของภาษาต่างประเทศเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของ โลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และแนวโน้มทางสังคม ที่ส่งผลให้ภาษาแม่ถูกแทนที่หรือเปลี่ยนแปลงไป ภาษาไทย

ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะจากภาษาอังกฤษ ซึ่งสะท้อนให้เห็นใน คำศัพท์ทับศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และวิธีการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ผลกระทบหลัก

- **ด้านภาษา:** ทำให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางภาษาไม่เป็นระบบ และคำศัพท์บางคำอาจเลือนหาย
- **ด้านวัฒนธรรม:** เกิดการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และค่านิยมในสังคมไทย
- **ด้านการศึกษา:** เยาวชนอาจใช้ภาษาไทยผิดรูปแบบ และลดความสนใจในการเรียนรู้วรรณคดีไทย
- **ด้านสังคม:** เกิดช่องว่างระหว่างรุ่น และอาจนำไปสู่การลดคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมไทยในระยะยาว

แนวทางการป้องกันและแก้ไข

- ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องในสื่อและระบบการศึกษา
- บัญญัติศัพท์ไทยทดแทนคำต่างประเทศเพื่อลดการใช้คำทับศัพท์
- กระตุ้นจิตสำนึกให้คนไทยภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง
- สร้างสมดุลระหว่างการเปิดรับภาษาต่างประเทศและการรักษาเอกลักษณ์ไทย

สรุปโดยรวมแม้การกลืนกลายของภาษาต่างประเทศจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในยุคโลกาภิวัตน์ แต่หากไม่มีมาตรการป้องกันที่เหมาะสม อาจส่งผลให้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเสื่อมถอย ดังนั้น การปรับตัวโดยคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ พร้อมทั้งเปิดรับภาษาต่างประเทศอย่างเหมาะสม จึงเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการรักษาวัฒนธรรมไทยให้ยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลธิดา ท้วมสุข. (2563). ผลกระทบของการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่อการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ ศรีสมบัติ. (2562). ภาษากับวัฒนธรรม: ผลกระทบของโลกาภิวัตน์ที่มีต่อภาษาไทย. วารสารภาษาและวัฒนธรรมไทย, 15(2), 45-67.
- ณัฐกานต์ วงศ์สุวรรณ. (2561). การเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในยุคดิจิทัลและแนวทางการอนุรักษ์. วารสารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ, 10(1), 89-102.
- มนตรี ภูมิถาวร. (2560). การกลืนกลายทางวัฒนธรรมและผลกระทบต่อสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2558). แนวทางการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมในยุคสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ราชบัณฑิตยสถาน.
- สมาคมภาษาและวัฒนธรรมไทย. (2559). บทบาทของภาษาไทยในสังคมโลกและแนวทางการป้องกันการสูญเสียอัตลักษณ์ทางภาษา. วารสารวัฒนธรรมไทยศึกษา, 8(3), 112-130.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2564). รายงานสถานการณ์การใช้ภาษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.